

Αν θέλουμε να περάσουμε από τις συζητήσεις, τους σχεδιασμούς και τις περιορισμένες πειραματικές εφαρμογές, στη διείσδυση των βιοκαυσίμων στην ενεργειακή αγορά της χώρας μας, τότε θα πρέπει να αναπτύξουμε ολοκληρωμένα σχήματα παραγωγής ενέργειας από βιομάζα, υποστηρίζει η γεωπόνος και υπεύθυνη του Τμήματος Βιομάζας του ΚΑΠΕ, κα. Μυρσίνη Χρήστου.

Ποιο το παρόν και ποιο το εν δυνάμει μέλλον των βιοκαυσίμων στη χώρα μας;

«Η ενέργεια από βιομάζα αντιπροσωπεύει περίπου το 3,4% της συνολικής παραγωγής ενέργειας στη χώρα, με το μεγαλύτερο μέρος να αφορά στην κατανάλωση καυσόξυλων στον οικιακό τομέα και υπολειμμάτων επεξεργασίας ξύλου από τις αντίστοιχες βιομηχανίες. Αξίζει να σημειωθεί ότι υπάρχουν και δύο σημαντικές μονάδες συμπαραγωγής με καύσιμο βιοαέριο (συνολική ισχύ 26 MWe). Άλλες υφιστάμενες εφαρμογές με καύσιμο βιομάζα στη χώρα μας είναι η θέρμανση θερμοκηπίων (π.χ με πυρηνόξυλο, κυρίως σε ελαιοπαραγωγικές περιοχές, όπως είναι η Λακωνία, η Κρήτη, κλπ.), η θέρμανση κτιρίων με ατομικούς/κεντρικούς λέβητες βιομάζας (ξύλο, πυρη-

νούρια για την ελληνική γεωργία οι πληροφορίες αυτές πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη.

Όπως σε όλες τις συμβατικές καλλιέργειες, η επιλογή της περιοχής εγκατάστασης γίνεται μόνο όταν υπάρχει διαθέσιμη αγορά και έχει επιβεβαιωθεί η οικονομική βιωσιμότητα των καλλιέργειών.

Επίσης, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η εισαγωγή ενεργειακών καλλιέργειών σε μια συγκεκριμένη περιοχή, θα καταλάβει ένα μικρό ή μεγάλο ποσοστό των διαθέσιμων γαιών.

Επιπλέον, η σταθερή παροχή πρώτης ύλης κατά τη διάρκεια όλου του χρόνου λειτουργίας της μονάδας παραγωγής βιοενέργειας και/ή βιοκαυσίμων θεωρείται κρίσιμος παράγοντας για τη βιωσιμότητά τους. Η επιλογή του σωστού συνδυασμού των ενεργειακών καλλιέργειών μπορεί να

βάση απόφασης του Υπουργείου Ανάπτυξης, οι ποσότητες βιοντίζελ που κατανέμονται για το 2006 και το 2007 είναι 91 κχλ. και 114 κχλ. κυβικά μέτρα αντίστοιχα.

Η απουσία ουσιαστικής πολιτικής για την ενθάρρυνση των ενεργειακών καλλιέργειών είναι ένας από τους βασικούς περιορισμούς στη διάδοσή τους. Οι πολιτικές κινήτρων των ενεργειακών καλλιέργειών, στην πραγματικότητα, περιορίζονται από τις απαιτήσεις της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ) και συνεπώς επηρεάζονται κυρίως από τα όρια της γεωργικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

Ο όρος 'ενεργειακές καλλιέργειες' κατακτά σιγά-σιγά δημοσιότητα. Ωστόσο, τι μπορεί να σημαίνει για τον Έλληνα αγρότη από πλευράς διασφάλισης εισοδήματος, ενδεχομένως συμμετοχής σε παράλληλες δράσεις, μία νέα προοπτική; Ποιες είναι οι καλλιέργειες που έχουν μέλλον και τι θα πρέπει να γίνει για να αναπτυχθούν;

«Οι ενεργειακές καλλιέργειες είναι φυτά που μπο-

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΜΥΡΣΙΝΗ ΧΡΗΣΤΟΥ

Έχουμε εγχώριες επιλογές για την παραγωγή βιοντίζελ και βιοαιθανόλης

νόξυλου, κ.ά.), κι η παραγωγή θερμότητας για ξήρανση σε γεωργικές βιομηχανίες όπως τα εκοκκιστήρια, τα πριστήρια ξυλείας, τα πυρηνελαιουργεία, κ.ά. Η παραγωγή κι η κατανάλωση υγρών βιοκαυσίμων στον τομέα των μεταφορών στη χώρα μας παραμένει μηδενική, γεγονός που εντείνει την ανάγκη για συντονισμένες δράσεις. Ο πρόσφατος Νόμος 3423/05 (ΦΕΚ 304/A/13.12.2005) για την εισαγωγή των βιοκαυσίμων αναμένεται να επιταχύνει τη δραστηριοποίηση της Ελλάδας στον τομέα της παραγωγής υγρών βιοκαυσίμων.»

Προφανώς η παραγωγή βιοκαυσίμων, θα πρέπει να στηριχθεί σε ένα ολόκληρο σύστημα εξασφάλισης και διαχείρισης της α' ώλης. Αυτό τι απαιτεί: «Ο σχεδιασμός της καλλιέργειας εξαρτάται από το καλλιεργούμενο είδος. Μια καλοσχεδιασμένη παραγωγή θα πρέπει να λάβει υπόψη πολλούς παράγοντες, όπως την καταληλότητα της περιοχής από άποψη των εδαφικών και κλιματικών δεδομένων της ή της ύπαρξης εμπειρίας από μέρους των αγροτών για την καλλιέργεια του κάθε είδους. Η ευκολία συγκομιδής είναι μια ακόμα σημαντική παράμετρος. Οι πυκνότητες των φυτών και η προσβασιμότητα του χωραφιού είναι κρίσιμοι παράγοντες. Υπάρχουν διαθέσιμες πληροφορίες για την καλύτερη πρακτική συγκομιδής για κάθε φυτό. Με δεδομένο ότι πολλά από αυτά τα φυτά είναι και-

βοηθήσει σε αυτό με ανάλογη κλιμάκωση του χρόνου συγκομιδής και ταυτόχρονη μείωση των αναγκών σε αποθηκευτικό χώρο».

Οι Κοινοτικές πολιτικές, τόσο για τα βιοκαύσιμα στις μεταφορές όσο και σε άλλες ενεργειακές καταναλώσεις, θέτουν το πλαίσιο και το στόχο. Η Ελλάδα, εθνικό σχέδιο για τα βιοκαύσιμα διαθέτει:

«Το Δεκέμβριο του 2005 η Ελλάδα εναρμόνισε την εθνική της νομοθεσία με την Οδηγία 2003/30/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Μαΐου 2003, σχετικά με την προώθηση της χρήσης βιοκαυσίμων ή άλλων ανανεώσιμων καυσίμων για τις μεταφορές, επιβάλει τη διείσδυση μιας ελάχιστης αναλογίας βιοκαυσίμων, βάση του ενεργειακού τους περιεχομένου, επί του συνόλου της βενζίνης και του πετρελαίου ντίζελ που διατίθεται στις αγορές των κρατών μελών της Ε.Ε. Οι τιμές αναφοράς για τους στόχους αυτούς ορίζονται στο 2 % έως την 31η Δεκεμβρίου 2005 και στο 5,75 % μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2010. Ο Νόμος 3423/05 (ΦΕΚ 304/A/13.12.2005) ορίζει τους διάφορους τύπους βιοκαυσίμων, θέτει ως στόχο για το 2010 την κατανάλωση 5,75% βιοκαυσίμων ως ποσοστό στα καύσιμα μεταφορών και θεσπίζει το πρόγραμμα κατανομής ποσοτήτων βιοκαυσίμων που δεν υπόκεινται στον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης (ΕΦΚ).

ρούν να χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή στερεών και υγρών βιοκαυσίμων. Τα ενεργειακά φυτά μπορεί να είναι παραδοσιακές καλλιέργειες όπως για παράδειγμα τα ζαχαρότευτλα και το καλαμπόκι για παραγωγή βιοαιθανόλης, ο ηλίανθος για παραγωγή βιοντίζελ, κλπ., είτε φυτά που δεν καλλιεργούνται προς το παρόν εμπορικά όπως ο μίσχανθος, η αγριαγκινάρα, το καλάμι, το γλυκό σόργο, η ελαιοκράμβη, που το τελικό προϊόν τους προορίζεται για την παραγωγή ενέργειας.

Το κύριο πλεονέκτημά τους είναι ότι παρουσιάζουν σημαντικά υψηλότερες αποδόσεις ανά εδαφική μονάδα από τις συμβατικές. Αυτές οι υψηλότερες αποδόσεις βελτιώνουν την οικονομικότητά τους κι ελαστοποιούν τις απαιτήσεις σε έδαφος, αγροχημικά, μεταφορικά καθώς και τις αρνητικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις.

Η Νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ) της ΕΕ (Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003) που ισχύει για την περίοδο 2006-2013 προσφέρει ευκαιρίες στον αγροτικό τομέα της χώρας μας για παραγωγή εναλλακτικών καλλιέργειών. Ο παραγωγός έχει τη δυνατότητα αναδιάρθρωσης της παραγωγής του ενώ η αποδεσμευμένη επιδότηση που θα λαμβάνει θα είναι ανεξάρτητη σε μεγάλο βαθμό από το είδος της φυτείας που θα επιλέξει. Επιπροσθέτως, έχει οριστεί επιπλέον επιδότηση ενεργειακών καλ-

συνέχεια στη σελίδα 20